

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2017r. w S.

sprawy **J. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 23 lutego 2016 r. znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w pkt. I w ten sposób, że ustala wysokość łącznego przychodu osiągniętego przez J. B. w roku 2014 na kwotę 42.090,49 (czterdzieści dwa tysiące dziewięćdziesiąt, 49/100) złotych, w tym uznaje, iż kwota 4.650,38 (cztery tysiące sześćset pięćdziesiąt, 38/100) złotych stanowi zwrot kosztów poniesionych przez niego z tytułu używania pojazdu stanowiącego jego własność do celów służbowych (wyłączona z podstawy wymiaru składek) i stwierdza, iż przekroczył on niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego roku, tj. 31.822,80 złotych łącznie o kwotę 5.617,31 (pięć tysięcy sześćset siedemnaście, 31/100) złotych;

2. pozostawia organowi rentowemu dokonanie rozliczenia świadczenia J. B. z tytułu osiągniętego przychodu w roku 2014 i ustalenia wysokości nienależnie pobranego świadczenia do zwrotu (pkt. II i III decyzji) – w wariantcie najkorzystniejszym dla odwołującego w odrębnej decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na art. 103-105, 127, 138-140, 141 ust. 1-3 oraz art. 142-144 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.1442 ze zm.), rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22.07.1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytur i rent (Dz U Nr 58, poz. 290 ze zm.) oraz ustawę z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.), rozliczył rentę J. B. w związku z osiągniętym przez niego przychodem za 2014r. Organ rentowy ustalił, iż łączny przychód osiągnięty przez ubezpieczonego w 2014r. wyniósł 42.090,49zł i przekroczył niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego

roku tj. 31.822,80zł łącznie o kwotę 10.267,69zł. Po dokonaniu rozliczenia organ rentowy ustalił, iż wnioskodawca pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 5.008,34zł i taką sumę nakazał zwrócić w terminie miesiąca od daty doręczenia przedmiotowej decyzji.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. B. podniósł, iż rzekoma nadpłata jest wynikiem nieprawidłowego odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne oraz podatku od „kilometrówek” tj. zwrotu kwot za używanie przez niego prywatnego samochodu do celów służbowych. Domagał się niewliczania do przychodu „kilometrówek”, których wysokość wyliczył na kwotę 4.735,06zł i zwrotu pobranych z tego tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne i podatku dochodowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 27.08.2015r. (sygn. akt III U 227/15) oddalił odwołanie J. B., wskazując w uzasadnieniu, że wyliczając przychód za 2014r. organ rentowy uwzględnił m.in. zaświadczenie wystawione przez Powiatowy Inspektorat Weterynarii w S.. Dokumenty przedłożone przez odwołującego w toku postępowania nie dawały podstaw do odliczenia z przychodu kosztów używania do celów służbowych samochodów nie będących własnością pracodawcy.

Po rozpoznaniu apelacji, Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 13.04.2016r. (sygn. akt III AUa 1204/15) uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania tut. Sądowi. W uzasadnieniu wskazał, że ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia, na ile złożone przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 28.05.2015r. dokumenty odzwierciedlają fakt „kilometrówek” i pozwalają uznać za uzasadnione zarzuty dotyczące niewłaściwie wyliczonego przekroczenia przychodu i kwoty zwrotu pobranego świadczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

J. B. jest uprawniony do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Świadczenie w 2014r. wypłacano w pełnej wysokości. Wnioskodawca równocześnie pozostaje w zatrudnieniu. W 2014r. odwołujący osiągnął przychody z tytułu umowy o pracę zawartej z Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w S. w wysokości 21.600zł (akta rentowe k.267) i umowy zlecenia z Powiatowym Inspektoratem Weterynarii w S. w kwocie 20.490,49zł (akta rentowe k.265). Łącznie przychód ubezpieczonego w 2014r. wykazany przez płatników składek wyniósł 42.090,49zł., natomiast niższa kwota graniczna przychodu dla tego roku wynosiła 31.822,80zł. Pobrane przez J. B. świadczenie rentowe wynosiło 23.039,84zł.

Odwołujący nie kwestionował wysokości przychodu z tytułu stosunku pracy, zarzuty dotyczyły wyłącznie rozliczenia umów zlecenia i wysokość przychodów z tego tylko tytułu była badana przez Sąd w ramach niniejszego postępowania.

Zakwestionowana kwota przychodu wynikała z umowy zawartej w dniu 27.12.2013r. w S. pomiędzy Powiatowym Lekarzem Weterynarii w S. (zleceniodawcą) a lekarzem weterynarii J. B. (zleceniobiorcą) na okres 2014r. Poprzedzała ją decyzja (...), wydana tego samego dnia przez Powiatowego Lekarza Weterynarii wyznaczająca na okres od 1.01.2014r. do 31.12.2014r. J. B. do wykonywania szczepień ochronnych i badań rozpoznawczych, sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia, pobierania próbek do badań, przeprowadzania kontroli środków transportu drogowego wykorzystywanych do przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz raportowania o przeprowadzonych w tym zakresie kontrolach (decyzja i umowa złożone przez wnioskodawcę-koperta 202 akt).

Umowa w załączniku precyzowała, jakie czynności i w jakich miejscach będzie wykonywał zleceniobiorca, a także, że zlecenie będzie wykonywane zgodnie z harmonogramem ustalonym przez zleceniodawcę. O każdym odstąpieniu od harmonogramu wykonywania czynności lub braku możliwości wykonania czynności stanowiących przedmiot umowy, zleceniobiorca miał obowiązek zawiadomić zleceniodawcę (§ .2 pkt 1 i 8 umowy – k.202). Za wykonane czynności przewidziano wynagrodzenie zleceniobiorcy w wysokości określonej przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa

i Rozwoju Wsi z dnia 2.08.2004r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (tj. Dz.U. z 2013r. poz.424). W umowie przewidziano też, że wynagrodzenie brutto będzie płatne na podstawie przedłożonego przez zleceniobiorcę po zakończeniu każdego miesiąca rachunku oraz dokumentacji w formie określonej przez Powiatowego Lekarza Weterynarii (§ 5 umowy).

Powołane rozporządzenie stanowi, że lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania czynności, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, oraz lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w art. 16 ust. 3 tej ustawy, za wykonywanie czynności określonych w art. 16 ust. 1 tej ustawy przysługuje wynagrodzenie obejmujące:

1. część podstawową, której wysokość ustala się według stawek określonych w załączniku do rozporządzenia;
2. zwrot udokumentowanych kosztów:

a) dojazdu według stawek określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, związanego z wykonywaniem czynności wymienionych w załączniku do rozporządzenia w poz. 1-6, 8, 10, 16, 20, 21, 25 i 26 pkt 3 oraz poz. 27-31, z tym że w przypadku nadzoru nad ubojem, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia w poz. 8, zwrot udokumentowanych kosztów dojazdu przysługuje wyłącznie w przypadku dojazdu do rzeźni nieposiadającej automatycznego przesuwu taśmy,

b) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów medycznych, w związku z wykonywaniem czynności wymienionych w załączniku.

Do wynagrodzenia nie wlicza się zwrotu udokumentowanych kosztów, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii zapewnił: środek transportu umożliwiający dojazd związany z wykonywaniem czynności lub produkty lecznicze weterynaryjne lub wyroby medyczne niezbędne do wykonania czynności.

Stosownie do zawartej umowy oraz szczegółowej regulacji powołanego rozporządzenia, zleceniobiorca J. B. na koniec każdego miesiąca, począwszy od stycznia 2014r., składał w Powiatowym Inspektoracie Weterynarii w S. rachunek z wyszczególnioną kwotą tytułem wynagrodzenia oraz kosztami dojazdu (koperta k. 143 akt). Do rachunku dołączał zestawienie z określeniem usługi i jej wartości oraz zestawienie dojazdów w danym miesiącu ze wskazaniem daty wykonania usługi, określeniem usługi i miejsca jej wykonania, ilości przejechanych kilometrów oraz wysokości poniesionych z tego tytułu kosztów dojazdu, obliczonych przez pomnożenie ilości przejechanych kilometrów przez stawkę za 1 km – 0,8358zł. Każdy rachunek z załącznikami był sprawdzany pod względem merytorycznym, celowości i legalności przez Urzędowego Lekarza Weterynarii – J. G. (1), a pod względem formalnym i rachunkowym przez księgową E. P. (1) działających w imieniu Powiatowego Lekarza Weterynarii (zeznania k.211-212 akt). Ewidencja przebiegu pojazdu, składana przez zleceniobiorcę, zawierała wymagane przepisami minimalne dane, za wyjątkiem numeru rejestracyjnego pojazdu i pojemności silnika, od której zależy obowiązująca stawka za 1 km oraz miejsca wyjazdu. Te dane nie budziły jednak wątpliwości zleceniodawcy, gdyż ustalono, że zleceniobiorca przez cały okres wykonywania umowy korzystał z własnego samochodu osobowego marki C. (...) nr rej. (...) o pojemności 2 l. Dojazdy do miejsca usługi rozpoczynał w miejscu swojej pracy w S. przy ul. (...) i stąd obliczał liczbę przejechanych kilometrów do miejsca wykonania usługi (oświadczenie J. B. k.197 odw., zeznania świadka J. G. k.211 odw.). Sposób dokumentowania przebiegu pojazdu był ustalony i akceptowany przez zleceniodawcę, na drukach przez niego dostarczonych zleceniobiorcy. Wykonywanie zleconych czynności J. G. (1) kontrolował też w terenie.

Z zestawień dojazdów sporządzonych przez zleceniobiorcę i zaakceptowanych przez zleceniodawcę (koperta k.143 akt) wynika, że w roku 2014 koszty dojazdu wyniosły 4650,38 zł. W miesiącach od stycznia do grudnia 2014r. kształtowały się odpowiednio: 451,33 zł, 143,76 zł, 167,16 zł, 476,40 zł, 633,53 zł, 140,41 zł, 80,24 zł, 234,03 zł, 633,53 zł, 232,35

zł, 585,06 zł, 232,35 zł, 407,88 zł i 232,35 zł. Te koszty dojazdu powiększyły wykazaną w zaświadczeniu sporządzonym na potrzeby organu rentowego przez zleceniodawcę – płatnika składek – kwotę przychodu 20.490,49zł uzyskanego przez zleceniobiorcę w roku 2014 (zaświadczenie k.265 akt rentowych). Przychód z tego tytułu pomniejszony o tę kwotę wynosi 15.840,11zł., a łącznie z wynagrodzeniem za pracę w wysokości 21.600 zł (informacja k.267) przychód wynosi 37.440,11zł i przekracza niższą kwotę graniczną ustaloną dla roku 2014 łącznie o kwotę 5.617,31zł.

Wyliczenia wynikające z przedłożonych przez odwołującego rachunków i zestawień (koperta 143 akt), co do kwot wskazanych powyżej, nie były kwestionowane ani przez odwołującego, ani przez organ rentowy. Sporna była zasada odliczania bądź nie od przychodu „kilometrówek”, sposób wykazywania ponoszonych kosztów dojazdów, konieczność dokumentowania fakturą kosztów zakupu paliwa oraz rozliczenie najkorzystniejsze: miesięczne bądź roczne przekroczenia kwoty granicznej przychodu, co warunkowało wysokość nienależnego świadczenia do zwrotu (opinia biegłej k.146-151,178-179 i zastrzeżenia do niej k.158-161, 163-164, 181-182, 183-184, 189-191).

Odwołujący w dniu 23.02.2015r. zwrócił wskazaną w zaskarżonej decyzji ZUS kwotę przekroczenia 5.008,34zł. (informacja w piśmie k.164 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 104 ust. 1, 1a i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748) prawo do renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6. Dla rencistów prowadzących pozarolniczą działalność za przychód, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3.

Odwołujący podnosił, iż Powiatowy Inspektorat Weterynarii w S. w sposób nieuprawniony wliczył do przychodu „kilometrówki”. W tym zakresie należy wskazać, iż zgodnie § 2 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz.1106 ze zm.) podstawy wymiaru składek nie stanowią przychody stanowiące zwrot kosztów używania w jazdach lokalnych przez pracowników, dla potrzeb pracodawcy, pojazdów niebędących własnością pracodawcy - do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 km przebiegu pojazdu - określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem wypłat ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany przez pracownika w ewidencji przebiegu pojazdu, prowadzonej przez niego według zasad określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Sporne kwoty przychodu nie są należnościami ze stosunku pracy wnioskodawcy, a ze stosunku zlecenia. Przepisy te stosuje się jednak odpowiednio przy ustalaniu podstawy wymiaru składek osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia. Rozszerzenie stosowania tych zwolnień nastąpiło w związku ze zmianą przepisów cytowanego rozporządzenia począwszy od 1.08.2010r. (w związku z tym zarządzenia pokontrolne, na które powoływał się płatnik składek – zeznania E. P. k.211-212 i informacja ZUS k.216-217 – nie mają w tej sprawie zastosowania). Wcześniej zwolnienie to dotyczyło wyłącznie pracowników, co zostało zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny, jako niezgodne z ustawą zasadniczą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 8.10.2013r sygn. akt III AUa 1901/12 - publikacja portal orzeczeń tego Sądu).

Odrębnymi przepisami, o którym mówi powyższa regulacja, są przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.03.2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 27 poz. 271 ze zm.). Zwolnienie z oskładkowania odnosi się tylko do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo wysokości, która nie przekracza kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 km przebiegu pojazdu, określonych w rozporządzeniu z dnia 25.03.2002r. W odniesieniu do wnioskodawcy ustalono stawkę za 1km (tzw. kilometrówkę)

i w tym przypadku przebieg pojazdu powinien być udokumentowany przez odwołującego w ewidencji przebiegu pojazdu. Wnioskodawca winien ją prowadzić według zasad określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 23 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Ewidencja taka była przez odwołującego prowadzona, co wskazano powyżej w ustaleniach faktycznych. Miesięczny limit kilometrów wykazywany przez odwołującego nie przekroczył 300, co jest zgodne z limitem wskazanym w powołanym rozporządzeniu (§ 3 ust.1 i 2 pkt 1 cyt. rozporządzenia). Ponieważ przyjęto sposób rozliczenia według stawki za 1 km przebiegu pojazdu, żądanie przedstawienia dowodu zakupu paliwa jest bezpodstawne. Konieczne byłoby, gdyby ustalono zleceniobiorcy ryczałt miesięczny z tego tytułu (cyt. przepis zawiera „lub”).

Przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w kwestii rozumienia „przychodu” odwołują się do przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Stosownie do treści art. 21 ust. 1 pkt 23 b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 i ze zm.), wolny od podatku dochodowego jest zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika dla potrzeb zakładu pracy, w jazdach lokalnych, jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw - do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 km przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

Przytoczony wyżej przepis ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zawiera zwolnienie podatkowe. Przepisy dotyczące zwolnień podatkowych, jako wyłom konstytucyjnie potwierdzonej zasady powszechności i równości opodatkowania powinny być interpretowane w sposób ścisły, w pierwszej kolejności według reguł wykładni językowej, gramatycznej (w kwestii zwolnienia od podatku zwrotu „kilometrówek” wypowiedziały się wielokrotnie sądy administracyjne, np. WSA w Krakowie I SA/ Kr 268/13, WSA w Gliwicach I SA/GI 1443/16, WSA w Poznaniu I SA/ Po 1116/07).

Mając na uwadze powyższą zasadę, wyjaśnienia wymaga zawarty w art. 21 ust. 1 pkt 23b cytowanej ustawy o podatku dochodowym tekst: "jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw" warunkujący zwolnienie od podatku dochodowego kwot stanowiących zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących jego własność dla potrzeb zakładu pracy w jazdach lokalnych. Przysłówek "wprost" oznacza, iż wskazana możliwość albo obowiązek muszą mieć charakter samoistny i muszą być bezpośrednio określone w ustawie. W przypadku lekarzy weterynarii wyznaczonych do wykonywania określonych czynności, obowiązek zwrotu kosztów dojazdu wynika wprost z ustawy z dnia 29.01.2004r. o Inspekcji Weterynaryjnej (obowiązujący w dacie zawarcia umowy zlecenia tekst jedn. Dz.U. z 2010r., Nr 112, poz. 744). Art. 17 tej ustawy do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, zalicza wydatki na: wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji i ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 2. Przepis ten do opłat dolicza koszty dojazdu związanego z wykonywaniem czynności i użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów medycznych w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych. Te zapisy uszczegóławia wydane na podstawie art. 16 ust.6 pkt 2 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2.08.2004r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (tj. Dz.U. z 2013r. poz.424).

Powołane rozporządzenie stanowi, że lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania czynności, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, oraz lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w art. 16 ust. 3 tej ustawy, za wykonywanie czynności określonych w art. 16 ust. 1 tej ustawy przysługuje wynagrodzenie obejmujące:

1. część podstawową, której wysokość ustala się według stawek określonych w załączniku do rozporządzenia;

2. zwrot udokumentowanych kosztów:

a) dojazdu według stawek określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, związanego z wykonywaniem czynności wymienionych w załączniku do rozporządzenia w poz. 1-6, 8, 10, 16, 20, 21, 25 i 26 pkt 3 oraz poz. 27-31, z tym że w przypadku nadzoru nad ubojem, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia w poz. 8, zwrot udokumentowanych kosztów dojazdu przysługuje wyłącznie w przypadku dojazdu do rzeźni nieposiadającej automatycznego przesuwu taśmy,

b) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów medycznych, w związku z wykonywaniem czynności wymienionych w załączniku do

Do wynagrodzenia nie wlicza się zwrotu udokumentowanych kosztów, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii zapewnił: środek transportu umożliwiający dojazd związany z wykonywaniem czynności lub produkty lecznicze weterynaryjne lub wyroby medyczne niezbędne do wykonania czynności.

Jak stanowi art. 138 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Natomiast za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy). W związku z uzyskanym przychodem w 2014r. organ rentowy ustalił w stosunku do odwołującego do zwrotu kwotę 5.008,34 zł. Z uzyskanych informacji wynikało, iż w dniu 31.03.2015r. wnioskodawca uiścił powyższą sumę, wpłata jednak nie została „wprowadzona do systemu” z uwagi na niniejsze postępowanie (k. 100). Nie pozbawiło to jednak odwołującego możliwości kwestionowania wysokości nienależnie pobranego świadczenia.

Niniejszym wyrokiem, co do zasady zostało przesądzone, że wysokość łącznego przychodu osiągniętego przez wnioskodawcę w roku 2014 należy pomniejszyć o kwotę 4.650,38zł stanowiącą zwrot kosztów poniesionych przez niego z tytułu używania pojazdu stanowiącego jego własność do celów służbowych. W związku z tym należy ponownie wyliczyć świadczenie nienależnie pobrane przez niego i kwotę do zwrotu. Rozliczenie może nastąpić w wariantach rocznym, bądź miesięcznym. Przepisy przewidują też możliwość dobrowolnej wpłaty na rzecz FUS, co pomniejsza należność do zwrotu. Wpłata ta może być dokonana również w trakcie postępowania (tak w wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 1.04.2014r. sygn. akt. IV U 1585/13 – publikacja portal orzeczeń tego Sądu).

W niniejszej sprawie Sąd dopuszczał dowód z opinii biegłego księgowego w celu rozliczenia renty i wyliczenia należności do zwrotu w związku z osiągniętym przychodem. Organ rentowy kwestionował te wyliczenia, wskazując na błędy m.in. rachunkowe. Przy dokonywaniu tych rozliczeń obowiązuje zasada stosowania wariantu rozliczenia najkorzystniejszego dla świadczeniobiorcy. Odwołujący może też żądać zaliczenia dokonanej wpłaty na rzecz FUS. Gdyby wpłata miała nastąpić w toku tego postępowania, wnioskodawca byłby zmuszony do kolejnej wpłaty na rachunek ZUS i pozbawiony możliwości dysponowania własnymi środkami. Dlatego Sąd uznał, że orzekanie w tym przedmiocie jest przedwczesne. Po prawomocnym rozstrzygnięciu istoty sporu, czyli kwestii „kilometrówek”, organ rentowy dokona rozliczenia świadczenia odwołującego, zgodnie z zasadą w wersji najkorzystniejszej, co będzie również podlegało kontroli w trybie odwołania do sądu od decyzji.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono, jak w sentencji.